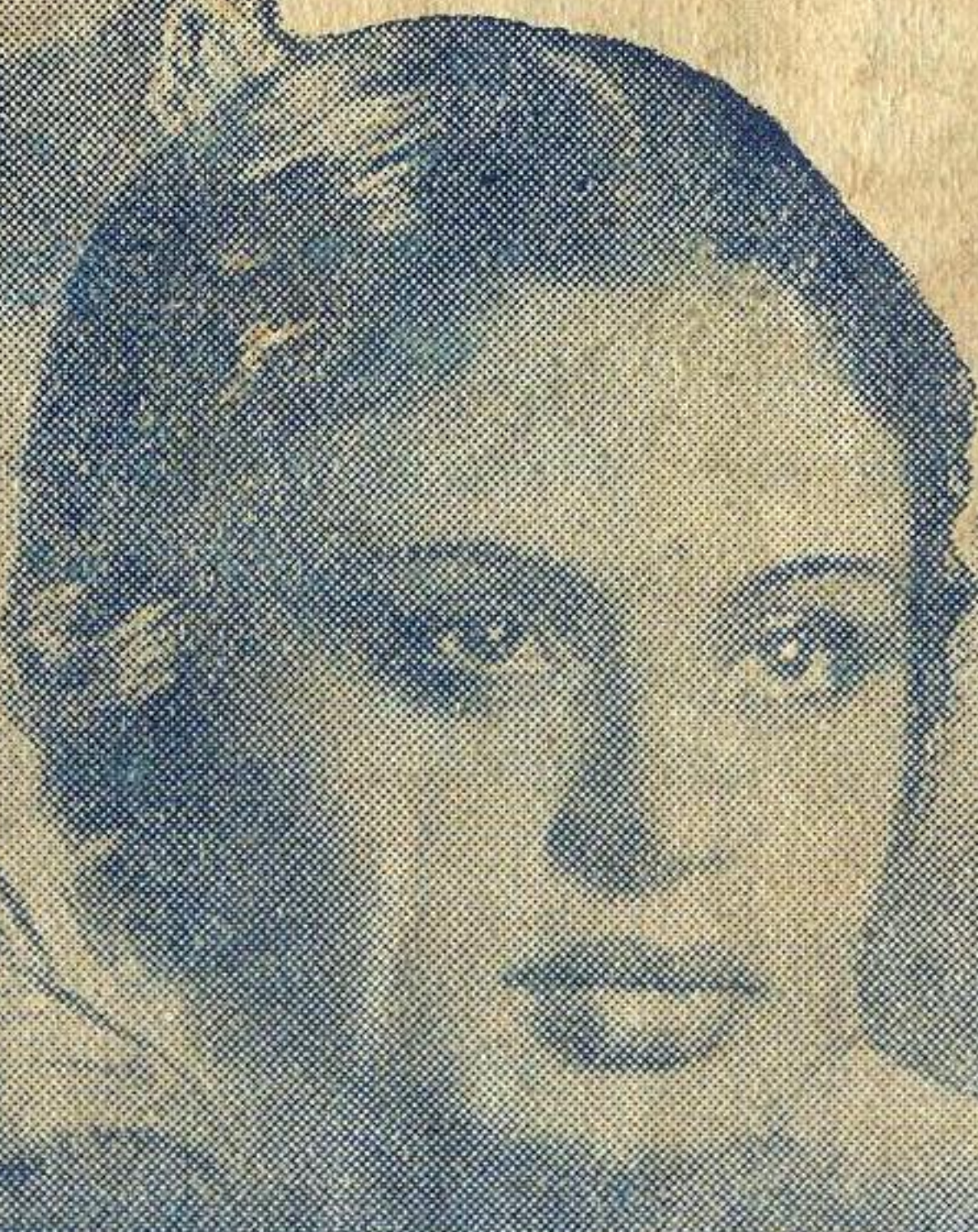

மூலகன் டாக் கீஸ் தயாரிப்பு!

ASOK-KUMAR

சமசாக் குமாரா

G.H. Rao

MURUGAN TALKIES' PRODUCTION

கதைச் சுருக்கம்

புத்தகளம் சென்று வெற்றி விஜயனாக வந்த தனது மகன் குணானை, தன் இளையாளான திஷ்யரக்ஷிதைக்கு அறிமுகப்படுத்தினார் அசோகர். அப்பால் அவனுக்கு சீக்கிரமே யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்யவும் நினைத்தார்.

இந்த சந்தோஷச் செய்தியை தன் காதலி காஞ்சனமாலாவிடம் தெரிவித்தான் குணான். அதை ஒட்டுக்கேட்ட திஷ்யரக்ஷிதையின் தோழி பிரமீளா ஆத்திரங்கொண்டு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் நடக்காதவாறு செய்துவிடவேண்டுமென முயற்சித்தாள். ஆயினும் யுவராஜரது பட்டாபிஷேகம் நடக்காது நிற்கவில்லை. அந்த பட்டாபிஷேகத்தின்போது, திஷ்யரக்ஷிதை குணான் நெற்றியில் திலகமிட்டாள். அவனது ஸ்பரிசும் பட்டதும் தன்னையுமறியாமல் அவன்மீது காதல் கொண்டாள். அன்றிரவு காஞ்சனமாலையும், குணானும் உல்லாசமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களது காதல் பாட்டு திஷ்யரக்ஷிதையின் காமத்தீயை நன்றாகக் கிளறி விட்டுவிட்டது.

மறுநாள் தன் தந்தையின் விருப்பப்படி குணான் திஷ்யரக்ஷிதையின்முன் பாடினான். அவன் பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அசோகர் மந்திரியின் அழைப்பிற்கிணங்க, வேலையாக வெளியே சென்றார். இதுதான் சமயமென்று குணானைத் தன் இச்சைக்கு இசையத் தூண்டினான் இளைய ராணி. குணான் மறுத்தான். இளைய ராணி வெகுண்டாள். அசோகர் வந்தார். குணான்மீது வீண் பழி சுமத்தினான் திஷ்யரக்ஷிதை.

குணான் தேசப்ரவீடானான். கர்ப்பவதியான காஞ்சனமாலாவையும் வெளியில் தூரத்தினான். குணானின் இரு கண்களையும் பிடுங்கச் செய்து வெளியில் தூரத்தினான். கண்ணற்ற குணானும், திக்கற்ற காஞ்சனமாலையும் ஓர் கிராமத்தில் சந்தித்து அங்கு கொஞ்சநாள் தங்க, காஞ்சனமாலைக்கு ஓர் பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. அங்கிருந்து குழந்தையுடன் ஊருராக பிச்சை யெடுத்துப் போய்க்கொண்டிருக்க, திடீரென்று குழந்தை இறந்துவிடுகிறது.

இதற்கிடை மகனின் பிரிவாற்றாமையால் மனம் நொந்து தேக அசௌக்யமடைந்து, ராஜாங்க வைத்தியர் சொல்படி, ஸ்வர்ணகிரியில் திஷ்யரக்ஷிதையுடன் வந்திருந்த அசோகர், பாட்டுப் பாடி பிச்சையெடுத்து வந்துகொண்டிருந்த குணானின் குரலைக் கேட்டு அவர்களை வரவழைத்து உண்மை அறிந்தார். திஷ்யரக்ஷிதை விஷமருந்தி மாண்டாள்.

பௌத்தபிக்ஷு உபகுப்தாச்சாரியாரின் உதவியால் பகவான் புத்தரின் சந்நிதானத்தில் குணானின் இழந்த கண்கள் இரண்டையும் பெற்று சுகமாக வாழ்கிறார்கள்.

அசோக்—குமார்

பாட்டுகள்

K.M.T

அசோக் & திஷ்யா

திஷ் :—ஸுகம் தருதே சோலை வாஸந்தானே ஏக அமோஹம்

அசோ :—ஜகமதிலே யோகசாலீ நாமே சேர்ந்தவைபோகம்

திஷ் :—குயிலின் இனிய குறலைக் கேளீர்

அசோ :—ஒயிலோ டிலவும் மயிலைப் பாராய்

திஷ் :—கொஞ்சம் அஞ்சுகங்கள் காணீர்

அசோ :—குமுறும் வெண்புறக்கள் பாராய்

திஷ் :—இதுவே உண்மைப் பேரமை

அசோ :—நசனின் செயலின் அருமை

திஷ் :—மாமதனாவாரும் கணமே நாமும் மனம் மகிழ்வோமே

அசோ :—வாவனிதா மணியே மனம்போல் என்றும் வாழ்ந்திடு
வோமே (ஸுகம்)

குணான்

ராகம்—கல்யாணி]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

மாநில வாழ்வு பெரும் ஆனந்தம்

வானுலகோர் அறியார் என் கண்ணே

(மா)

அநுபல்லவி

கானமுடன் எழில் மான்விழி மாதே

அபிமானமும் அன்பும் கலந்திருந்தால்-இந்த

(மா)

சரணம்

என் மன உண்மைநிலை நீ அறிய

எடுத்துரைத்தும் மௌனம் படைத்தனை அன்பே!

உன்மன சம்மதம் உண்டோ இலையோ

உணர்ந்து மகிழ் வெளிக்காட்டலாகாதோ

(மா)

குணான் & காஞ்சனா

குண :—உள்ளங் கவருமென் பாவாய்—நான்

உயர்ந்த அழகன் தானே—உலகெலாம் புகழ்வதேன்

உண்மை சொல் பெண் மானே

(மா)

காஞ் :-யாரும் நிகரில்லையே—மாரா மன மோஹன

குண :-வெறும் வேஷமே அணிவதால் அழகே வந்திடாதே (உ)

காஞ் :-கண்டாரிகழ்ந்திடும் பெண்டிரணிந்திடும்

பட்டாடையும் முத்தாரமும் மேன்மை தராதோ

உதார குண கெம்பீரா

குண :-கண்ணே த்ரிலோக சுந்தரீ வீணே அலங்காரமேன்

அன்பே சொலாய் அழகிலே அழகே செய்வதுண்டோ (உ)

குணான்

ராகம்—காபி]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

த்யானமே எனது மனது நிறைந்தது

சந்திர பிம்ப வதனம் தனில் தினம் (த்யா)

அநுபல்லவி

காந்த சக்தியை இந்நாள் அறியேன் நான்—இரு

கண் மயங்கி ஸ்வாதீனமின்றி (த்யா)

சரணம்

லோகமு மதிலே தோன்றுமிந்தரிய

போகமும் யாவும் துறந்தேன் விஷய (கமல)

முகமும் வசீகர நீளிரு விழிகளும்

மோஹன உருவும் பெயரும் ஆக உன் (த்யா)

குணான்

ராகம்—பைரவி]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

உனைக் கண்டு மயங்காத பேர்களுண்டோ—வடி

வழகிலும் குணமதிலும் நிகரில் (உ)

அநுபல்லவி

அண்டரிலே நில மண்டலமேல்—பர

எண்டிசை ஆடவர் பெண்டிரில் தேவா (உ)

தீரத்திலே உயர் கம்பீரத்திலே—கொடை

உதாரத்திலே நடை ஓய்யாரத்திலே (உ)

தானத்திலே சொல் நிதானத்திலே—கலை

ஞானத்திலே ஸரஸ் கானத்திலே (உ)

திஷ்யா

ஹிந் துஸ்தானி]

மதனனே வா ஸ்ருங்காரா
மனங் கவர் நேசா உல்லாசா

(ம)

தாமரை முகமே காண இந்நாளே
சித்தம் உருகுதே வார்த்தை சொல்லாயோ

(ம)

பிரேம ரூபன் ப்ரிய சல்லாபன்
வீர ப்ரதாபனே குணுளா

(ம)

அன்பன் நீயே அடியாள் உனையே
என்று காண்பேனோ இங்கே நான்

(ம)

பிரமீளா ஓ தேரையன்

பிர :—விட்டிடமாட்டேன் தொட்டெனை கட்டியணைத்திடுவாய்
தட்டிடமாட்டேன் கழுத்தில் தாலியுங் கட்டிடுவாய்
இஷ்டப்படுமென் மனநிலை கஷ்டந்தெரியலையோ
இன்பமாய் என்முன் பேசாமல் இருப்பது சரியோ

தேரை :—ஐயய்யய்யோ ஏதேது அதிக நோய் வந்திடுச்சே
அப்பாவரட்டும் கைபாத்து ஒளவுதம் வாங்கிதாரேன்

பிர :—ஒளவுதத்தாலே ஆகாது ஆசையென்னும் பிணியே
ஆகையினாலே சொன்னேன் ஆவிக்குந் துனையே

தேரை :—துணையிருக்கும் சிப்பாய்போலதோணுதோ என்னைபாத்தா
தொல்லெபடுத்தாமல் சொல்லை தடுக்காமல்
தொலைஞ்சு போயிடாத்தா

(விட்டிட)

திஷ்யா

ஹிந் துஸ்தானி]

பல்லவி

தபயோகம் பலிக்கும் நாளே
தபயோகம் பலிக்கும் இந்த நாளே
ஸபலமாகுமே என் ஜென்மம் தான்

அநுபல்லவி

மானஸீகமாய் மன்னன் சேரவே

நானும் செய்த என் (த)

சரணம்

ப்ராண காந்தனும்
ப்ரேமையோடவர்
பாரினில் மா பாக்ய
யாரெனக்கே நிகர்

வருவார் வருவார்
இன்பந் தருவார்
சாலியும் நானே
ஆவது தானே

ஆ ஹா ஹா ஹ ஹ ஹா

ஸரஸ மதனனும் சேர்ந்திடுவாரே (த)

குணான்

ராகம்—ஜோன்புரி]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஸத்வ குண போதன்—சரணமிருக்க
சித்தமும் வீணே கலங்குவதேனோ

அநுபல்லவி

கல்லினுள் தேரைக்கும் கருப்பையுயிர்க்கும்
புல்லுணவே தந்து போற்றும் நம் நாதன்

(ஸ)

சரணம்

கண்ணிழந்தாலென்ன கடவுட்கும் என்ன
கண்ணில்லையோ நம்மைக் கார்க்கும் தயாளன்

(ஸ)

குணான்

ராகம்—விந்து பைரவி]

[தாளம்—ரூபகம்

1 வன்பசிப் பிணிக்குணவு நம் கையில் கிட்டினும்
வாய்க்கு மெட்டுமோ

முன்பயில் வினைக் கவர மாயமாய்
மறையும் மோஹமும் பாழ்படும்

இன்பமென்பது கானல் நீர்முயல் கொம்புகாண்
எல்லாம் முடிவிலே

துன்பமே உயிரன்பு வைத்தல்
விவேகமே ஸுக போகமே

- 2 துன்பமே நிறை வாழ்விலே அலைகடலிலே
சூழல் துரும்புபோல்
என்புதோல் பொதி உடலிலே உழன்றி
ருதலைக்கொள்ளி எறும்புபோல்
வன்பு சேர் அறுபகை வளர் நெஞ்சக் குரங்கின்
கைப்பெறும் மாலைபோல்
அன்பர்காள் இன்பமின்ப மென்றுண்மை
அறிவிழந்து மெய் மயங்கினோம்

K.M.T

குணான்

ராகம்—குந்தளவராளி]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

மனமேநீ ஈசன் நாமத்தை
வாழ்த்துவாய் தினம் வாழ்த்துவாய்

அநுபல்லவி

கனவெனும் வாழ்வில் கலங்கி வாடாதே
காதலை மாதரைப் புகழ்ந்து பாடாதே

(ம)

ஸ்வரஸாஹித்யம்

காம மோஹ மத வையிரிகள் வசமாய்
கர்மவினை சூழலக வாதனையில்
தடு மாறும் மனமோடு துயறு ராமல்
நிரந்தரமும் மகிழ்ந்துபர சுகம் பெறவும்

(ம)

சரணம்

விளங்கும் தூய
விடுத்தே கூடாதே
விளங்கில் வீழும்
விட்டிலாகாதே

ஸர்ஜன ஸங்கம்
துஷ்டர் ப்ரஸங்கம்
பழமென்று மயங்கும்
சஞ்சல மெங்கும்

(ம)

குணான்

- 1 பூமியில் மானிட ஜென்ம மடைந்துமோர்
புண்ணியமின்றி விலங்குகள் போல்
காமமும் கோபமும் உள்ளம் நிரம்ப-வீண்
காலமும் செல்ல மடிந்திடவோ

- 2 உத்தம மானிடராய்ப் பெரும் புண்ணிய
நல் வினையால் உலகில் பிறந்தோம்
ஸத்திய ஞான தபாநிதியாகிய
புத்தரைப் போற்றுதல் நம் கடனே
- 3 உண்மையுமா ருயிரன்பும் அஹிம்சைக்கும்
இல்லையெனில் நரஜென்மமிதே
மண்மீதிலோர் சுமையே பொதி தாங்கிய
பாழ் மரமே வெறும் பாமரமே

குணான்

உன்னையே அன்புடன் வாரியணைக்கும்
அன்னையே ஊணினைத் தேடவும் சென்றாள் விதி வசமிதே
கண்ணை இழந்தேன்—காணவுமில்லேன்
கண்மணி நீயே—கண்ணுறங்காயே
வானமுதே தேனே வாழ்குல சீமானே
இருகண் வளர் தாலேலோ
புன்னகை மாமுக கனி பிழி ரஸமே
தாதியர் சூழத் தங்க மஞ்சமேலுறங்க
விழிகள் குளிரக்காணும் பூணை செய்திலோமே
தங்கமே ஏழை எமதாவியும் நீயே ஆவியும் நீயே

தேரையன்

தெரிஞ்சுகிட்டேன் விஷயம் புரிஞ்சுகிட்டேன்
தெளிவாக காதல் இனதிண்ணு

(தெரி)

கண்கள் ரெண்டும் கர்ணம் போடுது
கட்டி பிடிக்க மனமும் வருது
கண்ணை கனியே கனிரசமே யென
உன்னை கூப்பிட வேணுமெங்குது

முத்தந்தா முத்தந்தா முத்தந்தா இனி
நித்தந்தான் முழுமோகமே
ஆகுதெனக் கொரு

(தெரி)

பித்தாசையாகுதே நத்தாசை மீறுதே
பேசபேசக் காமாசையும் பெருகுதே
பேடைக்குயிலே மாடப்புறாவே யுனை
கூடிடவே மனம் நாடிடுதே யிதை

(தெரி)

உபகுப்தர்

பொய்யை மெய்யாய் போற்றி வாழும்
நாய் ஓர் எலும்பை தூக்கி அலையும்
ஞாயமதே போல் நீ அலையாதே
நானிலமேல் நலமென்றே நீ நம்பி
மோசமடைந்து பாழாகாதே.

குணான் ஓ காஞ்சு

குண :—கிடையாது வாழ்விதிலே—ஸுகமே
கொடும் கானலில் நீர்தனில் தாகம் தீருமோ

(கி)

காஞ் :—எண்ணரிய தவம் பெரிய புண்ணியமிதுவே
உயர் ஜீவ காருண்யம்

குண :—ஹிம்சை விளை பொய் சதி சேரும்
கொடுமொழி பேசுவதாலே

(கி)

காஞ் :—நெஞ்சிலிரக்கம் கொஞ்சமுமின்றியே
ஜீவவதை புரியும்

குண :—கொலைஞர்களானால் பரமதயாளன்
பூரணனருள் சிறிதேனும்
கனவிலும் மண்பொருள் மாதரில் ஓயா
மோஹ மாயையிலே

(கி)

காஞ் :—மீட்சி காணோம் திசைதிசை திரிந்தோம்
அற்பரை வந்தனை செய்தோம்

(கி)

திஷ்யா

ராகம்—ஹிந்து பைரவி]

[தாளம்—ஆதி

தஞ்சம் நீ கதியே

அஞ்சேல் என அபயம் அருள்நிதியே

(த)

பஞ்சமா பாதகம் பல புரிந்தேனே
பாவி நான் ஏன் பிறந்தேன் புவிமீதே
சரண் புகுந்தேன்

(த)

மீறிய காமத்தில் வரையறை மீறி
மிரண்டு செய்தேன் எல்லாம் மதி தடுமாறி
மறு எந்தன் பிறவியிலாகிலும் ஆதரி
மனம்போல் வாழ்வு தந்தே நீ உபஹரி

(த)

குணான்

ராகமாலிகை]

விருத்தம்

சினம் காமம் பொய்களவு வஞ்ச நெஞ்சர்
சுய நலமே கொண்டு ஊண் தின்று உடல் வளர்ப்பார்
தனியிருந்து உணவு கொள்ளாக் காகம் கண்டும்
தன்னுயிர்ப்போல் மன்னுயிரைப் பாரார்
தேமாங்கனி யிருக்கக் காஞ்சிரங்கா யுண்ணவெண்ணும்
அக் கசடர்தமக் கிரங்குகின்றேன்
கருணை விண்ணே புனித எண் குணக்குன்றே புத்தமூர்த்தி
போதி நிழலமர்ந்தவனே அருட்கண் பாராய்

பாட்டு

ராகம்—மோஹனம்]

[தாளம்—ஆதி

பாருலகிலு முன்று நொந்தேன் நொந்தேன்
பாபவினை புரிந்தழிந்தேன் வந்தேன்
காரிருள் மாயைக் கிடந்தந்தேன் தந்தேன்
கமலப்பதம் மறந்தலைந்தேன் எந்தாய்
கற்ப வாஸ மினித்தாளேன் தாளேன்
கர்ம பந்தப் பிறவி மீளேன் மீளேன்
அற்புத புத்த மூர்த்தி நாளும் நாளும்
அடிமை கொண்டென்னை யினி ஆளும் ஆளும்

(பா)

நடிகர்கள்

M. K. தியாகராஜ பாகவதர்
 சித்தூர் V. நாகையா
 ரங்கசாமி அய்யங்கார்
 N. S. கிருஷ்ணன்
 K. மஹாதேவய்யர்
 M. G. ராமசந்தர்
 K. V. வெங்கட்ராமய்யர்
 மு ரு லி
 P. கண்ணும்பா
 T. V. குமுதினி
 T. A. மதுரம்

- குணான்
 - சாம்ராட் அசோகர்
 - ரதகுப்தர்
 - வைத்திய தேரையன்
 - உபகுப்தர்
 - மஹிந்திரன்
 - கஞ்சுகி
 - கொக்கையன்
 - திஷ்யரக்ஷிதை
 - காஞ்சனமாலா
 - பிரமீளா

மற்றும் பலர்.

வைதீஸ்வரன் கோவில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
 பார்ட்டி குரூப் டான்ஸ்

டைரக்டர்
 வசனம்
 பாட்டு
 ஸ்டுடியோ

- ராஜா சந்திரசேகர்
 - இளங்கோவன்
 - பாபநாசம் சிவன்
 - நியூடோன்

மதுரை முருகன் டாக்கி பிலிம் கம்பெனி
 தயாரிப்பு

வெற்றி ரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
எமது படங்கள்.

- 1 நவீன சாரங்கதரா
- 2 உஷா கல்யாணம்
- 3 தாரா-சசாங்கம்
- 4 பக்த துளசிதாஸ்
- 5 ரம்பையின் காதல்
- 6 கிருஷ்ண துலாபாரம்
- 7 முசுரி துகாராம்

முருகன் டாக்கி பிலிம் கம்பெனி,
மதுரை. (9 ஞ்ச-எர்னாகுளம்.)

அசோக் குமார்

பாடல்களை “ஓடியன்” & “எச். எம். வி.”

ரிகார்டுகளில் கேளுங்கள்.